
Kyrkomötet
Motion 2017:75
av Bertil Olsson

Bevara kyrkans mångfald

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att inleda samtal med inomkyrkliga rörelser om överenskommelser som ger dessa rörelser fortsatt hemortsrätt inom Svenska kyrkans ram.

Motivering

Mångfaldsarbete har blivit ett populärt uttryck i många sammanhang, speciellt inom politiken. Då avser man etnicitet, kulturell bakgrund, sexuell identitet, religion m.m.

Inom Svenska kyrkan har vi en mångfald av annat slag som behöver bevaras. Under kyrkans historia har olika väckelserörelser berört människor och format deras sätt att leva i kyrkans gemenskap. Många av dessa känner sig mer och mer främmande i vår kyrka idag. De har många gånger svårt att finna gudstjänster, som de känner sig hemma i och som ger dem andlig näring.

Omkring år 1990 slöts ett avtal med EFS, som innebar att EFS lekmannapredikanter prästvigdes, dock utan behörighet att inneha tjänster i Svenska kyrkans vanliga församlingar och regelbundet vigs präster för EFS med dessa villkor. Det har inneburit att EFS och dess lokala föreningar betraktas som en del av Svenska kyrkan. Detta har också betytt mycket för vår kyrka.

För att behålla mångfalden inom kyrkan borde det vara möjligt att sluta liknande avtal med andra inomkyrkliga organisationer, t.ex. ELM/Bibeltrogna vänner, Laestadianerna, Kyrkliga Förbundet, arbetsgemenskapen Kyrklig förnyelse, Oas-rörelsen.

När det presenteras siffror på de som aktivt lämnar kyrkan, så nämns bara de som lämnar Svenska kyrkan därför att de inte tror och inte känner behov av att delta i kyrkans verksamhet. Det vore intressant att få upp en diskussion om varför många aktivt kristna lämnar Svenska kyrkan, antingen för att ansluta sig till annat samfund, eller bli ”utan församlingsgemenskap” därför att de inte längre känner sig höra hemma inom Svenska kyrkan.

Ett sätt att motverka denna utveckling vore att Svenska kyrkan tydligt markerade att dessa grupper är en del av Svenska kyrkans arv och att de fortfarande är en väsentlig del av Svenska kyrkans andliga liv.

Nästan all kyrkosplittring genom historien har skett genom att ”majoritetskyrkan” inte förmått integrera nya andliga strömningar utan stött ut dem ur kyrkans gemenskap. Hade dåvarande påve insett vad Luther ville åstadkomma med sina 95 teser, så hade inte den delning som reformationen kom att innebära behövt ske. Hade Svenska kyrkan på 1800-talet tagit till sig den nyevangeliska väckelsen, så hade kanske många av dem som bildade ”fria samfund” stannat i Svenska kyrkan, så som EFS och Bibeltrogna vänner gjorde.

Mot 2017:75 Lammhult den 25 juli 2017

Bertil Olsson (KR)